

ครึ่งหนึ่งในชีวิต

ที่มีลูกเป็น

โรคธาลัสซีเมีย

ครึ่งหนึ่งในชีวิตที่มีลูกเป็นโรคธาลัสซีเมีย เข้าวันหนึ่งเวลาประมาณ 05.00 น. ลูกมีอาการอาเจียน ผมได้พาไปหาหมอที่สถานีอนามัยใกล้บ้าน หมอได้ให้ยาแก้อาเจียนมารับประทานแต่ก็ไม่หายทานอาหารไม่ได้ ตอนเย็นผมได้พาลูกไปหาหมอที่โรงพยาบาลเอกชนในตัวอำเภอหัวหิน หมอก็ให้ยาแก้อาเจียนและเกลือแร่มา ลูกจะเวียนหัวและอาเจียนตลอด รุ่งเช้าอีกวันหนึ่งเขาปวดหัวอย่างรุนแรงผมจึงพาเขาไปที่โรงพยาบาลเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี หมอตรวจแล้วให้นอนโรงพยาบาลให้น้ำเกลือและยา ผมเริ่มสังเกตเห็นอาการผิดปกติของลูก คือพูดกับเขาแล้วเขาไม่ตอบ เมื่อเวลา 12.00 น. มีไข้สูงมาก ผมจึงโทรศัพท์มาหาภรรยาบอกอาการแล้วให้ภรรยารีบมาโรงพยาบาล พอมาถึงโรงพยาบาล ลูกจำใครไม่ได้แม่แต่แม่และน้อง รวม

ทั้งญาติที่มาด้วย ผมและภรรยาจึงตัดสินใจส่งลูกเข้ามารักษาที่โรงพยาบาลในกรุงเทพฯ หมอส่งตัวไปเอกซเรย์สมอง ภรรยาเห็นอาการลูกได้ตรงให้ ผมได้แต่ภาวนาขออย่าให้ลูกเป็นอะไรมาก ผลเอกซเรย์สมองยังไม่ยอม หมอจึงเจาะน้ำไขสันหลังตรวจ พบว่าเป็นเยื่อหุ้มสมองอักเสบและให้ยา ลูกผมก็ยังนอนทวนทวาย หมอต้องมัดกับเตียงไว้ เขาเพ้ออยู่ตลอดเวลา ต้องอยู่ห้องไอซียู อยู่ห้องไอซียู 2 วันเขาเริ่มจำอะไรได้ จำญาติพี่น้องที่มาเยี่ยมไม่ได้ ผมรู้สึกสบายใจขึ้น หมอบอกว่าลูกผมซึ่งตัดมามไปแล้ว ถ้าเป็นโรคนี้ โอกาสรอดมีแค่ 30% ผมคิดว่าลูกผมโชคดี เชื่อโรคแบคทีเรียชนิดนี้อยู่ตามอากาศ หมอบอกต้องฉีดวัคซีนป้องกันทุก 3-5 ปี ตอนนั้นลูกผมเป็นปกติทุกอย่าง ตอนนั้นไปเราต้องสนใจดูแลเขาเป็นพิเศษ เขาจะได้อยู่กับเราไปนานๆ

คุณ น.

เรียน นพ.กิตติ ต่อจรัส

ดิฉันเป็นผู้ปกครองของเด็กหญิง น. ซึ่งป่วยเป็นโรคธาลัสซีเมีย ตั้งแต่อายุได้ 4 เดือน แต่ตอนนี้น้องปาล์มอายุได้ 6 ปี แล้วและทุกๆ เดือนน้องปาล์มได้รับเลือดเดือนละครั้ง และขับเหล็กออกทีละ 3 ครั้ง น้องปาล์มน้ำหนัก 22 กก. และน้องปาล์มได้ตัดมามเมื่ออายุได้ 1 ปี 9 เดือน ตัดมามวันที่ 9 มิ.ย.2547 ดิฉันได้พาน้องปาล์มไปวันธาลัสซีเมียโลกครั้งแรกวันที่ 11 พฤษภาคมที่ผ่านมาเนื่องจึงทำให้ดิฉันได้ความรู้และได้เข้าใจที่คุณหมอได้บรรยาย ได้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องยาและโรคที่ลูกป่วยอยู่ และข่าวสารที่สำคัญและดีต่อผู้ป่วยและสามารถทำให้ผู้ป่วยมีสุขภาพแข็งแรงและมีอายุยืนเหมือนเด็กปกติทั่วๆ ไปและด้วยความสนใจของแพทย์ที่จะอยากให้ผู้ป่วยที่เป็นโรคธาลัสซีเมียมีโอกาสที่จะหายขาดหรือไม่ต้องรักษาให้หายขาดได้ แต่ก็มี

สุขภาพที่ดีและอายุยืนยาวโดยไม่ต้องกลัวและท้อแท้ถ้าวัยเป็นโรคธาลัสซีเมีย ดิฉันคิดว่าด้วยความพยายามและความตั้งใจจริงของแพทย์ทุกๆ ท่านดิฉันว่าอีกไม่นานแพทย์ทุกท่านคงจะค้นพบและมีวิธีดีๆ สำหรับผู้ป่วยเป็นโรคนี้ เพราะดิฉันเห็นความสามารถและความตั้งใจของแพทย์ที่อยากจะช่วยเหลือผู้ป่วยอย่างตั้งใจจริงคำเขียนคำไหนที่ดิฉันเขียนไม่ถูกดิฉัน ขออภัยด้วยนะคะ แต่ดิฉันเขียนมาจากความรู้สึกของดิฉันนะคะด้วยความเคารพและนับถือแพทย์ทุกท่านที่เห็นความสำคัญและห่วงใยผู้ป่วยธาลัสซีเมียทุกคน และดิฉันอยากให้ผู้ป่วยชาวมธาลัสซีเมียและได้รับข่าวสารดีๆ ตลอดไป

นางสาว พ.